בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **ה'** ב**כסלו** תשס"ג (**10** ב**נובמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **ה' בכסלו**, בשנת תש"ט (1948-5709) **נפתח כביש הגבורה** לעיר הבירה, ירושלים. כביש זה החליף את "דרך בורמה", נתיב חלופי שעקף את שער-הגיא כדי לפרוץ את המצור על ירושלים בתחילת מלחמת העצמאות. [יומן צה"ל]

על דרך בורמה...

דרך בהר יהודה, שנפרצה במאי 1948 כדי להחיש אספקה ותגבורת לירושלים הנצורה. השם מושאל מדרך בורמה המקורית: דרך נסתרת שסללו כוחות בנות-ברית בג'ונגלים של בורמה בזמן מלה"ע ה-II. דרך הבורמה "שלנו" נסללה בחשאי, בשטח ההפקר שבין כוחות צה"ל לבין צבא ירדן, שכיתר את ירושלים. הדרך עברה בין הכפרים הכבושים בית-ג'יז (כיום, נחשון) ובית-סוסין (כיום, בקוע). היא עקפה מדרום את לטרון, חצתה את כביש שער-הגיא – הרטוב (סמוך למקום שבו שוכנת היום מסילת-ציון), עברה מדרום לבית-מחסיר (כיום, בית-מאיר), והתחברה לכביש שער-הגאי – ירושלים ליד הכפר סריס (כיום, שורש). הקטע האחרון של הדרך, שהיה תלול וצר, כונה "דרך הג'יפים" משום שרק ג'יפים יכלו לנוע בו. [כל מקום ואתר]

~~~

הסיבה שהכביש החדש לעיר הבירה נקרא אז **כביש הגבורה** אינה ידועה לי, אך שם זה מזכיר את "**ברכת גבורות**", שהיא הברכה השניה בתפילת שמונה-עשרה, ואולי יש קשר... תוכנה של ברכה זו: "אתה גיבור לעולם ה', מחיה מתים אתה, רב להושיע. [משיב הרוח ומוריד הגשם.] מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישֵני עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לָך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה ה' מחיה המתים." - הוא שבח לקב"ה על תחיית המתים, הורדת גשמים, סיפוק צרכי האדם, ורפואת חולים. כל הדברים האלו הם מגבורותיו של בורא העולם, ולכן נקראת הברכה "גבורות". מזכירים בברכה זאת, בימי החורף, את הגשמים באומרנו: "משיב הרוח ומוריד הגשם". [אנציק' לבית ישראל]

~~~

לקראת חנוכה הבעל"ט , בעוד 20 יום!...

חג החנוכה נחוג 8 ימים, מכ"ה בכסלו ואילך, לזכר נצחון החשמונאים על הכובש היווני בארץ-ישראל בשנת 3597 (164 לפנה"ס). "חנוכה" – חנו-**כה**, כלומר, ביום כ"ה בכסלו חנו החשמונאים מן המלחמה וחנכו את בית המקדש.

בספר המכבים [א' ד] מסופר: "בשעה שעלו יהודה המכבי ואנשיו אל הר ציון, ראו את ביהמ"ק שומם והמזבח מחולל והשערים שרופים. ויקרעו את בגדיהם ויבכו בכי גדול ויעלו אפר על ראשם. ואח"כ הביאו אבנים שלמות ובנו מזבח חדש כראשון. טיהרו את המקדש וכליו, העלו את הנרות אשר במנורה והאירו בהיכל. וישכימו בבוקר, בחמישה ועשרים לחודש התשיעי, הוא חודש כסלו, ויקריבו קרבן על-פי התורה, על מזבח העולה החדש אשר ערכו...ויעשו את חנוכת

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **ה'** ב**כסלו** תשס"ג (**10** ב**נובמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המזבח ימים שמונה... וכל קהל ישראל קיימו להיות ימי חנוכת המזבח נעשים כמועדם שנה בשנה – ימים שמונה בשמחה וגיל." [במעגלי החיים]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל